

6.

A MESTER TOVÁBBI TANÍTÁSAI

Október 31., szombat délután

Jézus egy pillanatra körbenézett a helyszínen – a szégyenében remegő áldozaton, a kemény tekintetű, emberi együttérzést nélkülöző méltóságokon. Szeplőtlen tisztaságú lelke visszarettent a látottaktól. Jól tudta, miért hozták eléje ezt az ügyet. Olvasott a szívekben, a jelenlévők mind-egyikének ismerte jellemét és életútját. Az igazságnak ezek az ügynevezett őrei maguk vitték áldozatukat a bűnbe, hogy tőrbe csalhassák Jézust, aki úgy tett, mintha nem hallotta volna kérdésüket, lehajolt, a földre szegezte tekintetét, és írni kezdett a porba.

Látva késlekedését és látszólagos közömbösségét, közelebb húzódtak, hogy felhívják figyelmét az ügyre. Ám amint tekintetük a Jézusét követve a földre esett, az ábrázatuk elváltozott. Ott látták leírva saját életük bűnös titkait. Az emberek figyeltek, látták az arckifejezések megváltozását, és odatolakodtak, hogy meglessék, mi az, amit oly megdöbbentően és szégyenkezve néznek...

Színlelt szentségük köpenye lehullt róluk, bűnösen, ítélet alatt álltak a végtelen Tisztaság előtt. Reszkettek, hogy életük rejtett bűnei a sokaság elé kerülnek, s egyenként, lehajtott fővel és lesütött szemmel oldalogtak el, áldozatukat otthagyták az irgalmas Megváltóval. – *Jézus élete*, 461. o.

Hisszük, hogy Jézus volt az Isten Fia; de van-e személyes hitetek, mely a saját üdvösségetekre vonatkozik? Hisszük-e, hogy meghalt a Golgota keresztyén azért, hogy megváltson minket, és felajánlotta az örök élet ajándékát, ha hiszünk Őbenne?

Mit jelent hinni? Azt jelenti, hogy teljes mértékig elfogadom: Jézus Krisztus érettünk áldoztatott fel, átokká lett értünk, magára vette bűneinket, és nekünk tulajdonította az Ő saját igazságát. Ezért igényeljük Krisztus igazságát, hiszünk ebben, és így a mi igazságunkká is

válik. Ő a mi Megváltónk. Megment bennünket, mert megmondta, hogy üdvözíteni fog. – *Hit, remény, cselekvő szeretet*, 70. o.

Az isteni terv szerint az Istentől kapott világosságnak minden egyes sugarát követnünk kell. Az ember mit sem érhet el Isten nélkül, ugyanakkor Isten úgy alakította ki a terveit, hogy azok alapján az emberiség helyreállítási munkája ne legyen elvégezhető az emberi és az isteni eszközök együttműködése nélkül. Noha az ember része mérhetetlenül kicsi, Isten tervében éppen erre a kis részre van szükség a munka sikeréhez.

A bűnös ember megtérése után észlelhető nagy változás nem az emberi jószág gyümölcse.

Az irgalmas Isten részesített minket a kegyelmében. Adjunk hálát, és zengjünk dicséretet neki, amiért Megváltónkká lett! A szívünket és elménket betöltő szeretete a kegyelem gazdag áradataiban törjön elő. – *Isten csodálatos kegyelme*, 319. o.

November 1., vasárnap – Ahelyett, hogy elbújnánk

Az Úr meglátogatta Ádámot és Évát, és tudtukra adta engedetlenségük következményeit. Amikor hallották Isten méltóságteljes közeledését, igyekeztek elrejtőzni tekintete elől, akiben gyönyörűségüket találták ártatlanságuk és szentségük idején. „Szólította ugyanis az Úr Isten az embert és mondta neki: Hol vagy?” [...] Az Úr ezt nem azért kérdezte, mintha nem tudta volna, hanem a bűnös pár meggyőzése végett. Hogyan lett szégyenlőssé és félőssé? – *A megváltás története*, 39. o.

Az Úr figyelte, ahogy Ádám és Éva eszik a tiltott gyümölcsből. Bűntudatukban elrejtöztek, de az Úr látta őket, így szégyenüket nem rejtették el a szemei elől. Amikor Kain megölte a testvérét, azt hitte, hogy tagadásával eltitkolhatja bűnét, de az Úr így szólt hozzá: „A te atyádfiának vére kiált én hozzám a földről” (1Móz 4:10)...

A Biblia tökéletes mérceként mutatja be Isten törvényét, ami alapján kell alakítanunk az életünket és a jellemünket. A törvény előírásai iránti engedelmesség egyedüli tökéletes példaképe Isten Fia, az elvesztett emberiség Megmentője. Őbenne nincs bűn vagy bűnnek árnyéka, és mindannyian arra hívtunk, hogy járjunk az Ő lábnyomain. – *That I May Know Him*, 359. o.

Amikor Jézus Isten városában fogadja a megváltottakat, elragadtató ujjongás zeng át a légen. A két Ádám találkozik. Isten Fia kitárt karal fogadja az emberiség őseit, akit Ő teremtett, aki Alkotója ellen vétkezett, akinek a bűnéért a Megváltó a keresztre feszítés nyomát a testén viseli. Amikor Ádám megpillantja a durva szögek helyét, Urának nem a keblére, hanem alázattal a lábához borul, és így kiált: „Méltó, méltó a megöletett Bárány!” A Megváltó gyengéden felemeli Ádámot, és tekintetét rég elvesztett édeni otthonára irányítja.

Ádám élete az Édenből való kiűzetés után tele volt gyötrellemmel. Minden hervadó levél, minden áldozati állat, a gyönyörű természet minden betegsége, az ember tisztaságán ejtett szennyfoltok újra meg újra bűnére emlékeztették. Mérhetetlenül mardosta a bűntudat, amikor látta a sokasodó gonoszságot, és amikor óvó szavára az volt a szemrehányó válasz, hogy ő okozta a bűnt. Csaknem ezer éven át viselte türelmes alázattal vétkének büntetését. Őszintén megbánta bűnét. Bízott a megígért Megváltó érdemeiben, és a feltámadás reménységével halt meg. Isten Fia jóvátette az ember kudarcát és bukását. Jézus engesztelő szolgálata nyomán Ádám visszakapja korábbi birodalmát. – *A nagy küzdelem*, 647. o.

November 2., hétfő – Menekülés közben

Jákobot végtelenül elszomorította életének nagy tévedése. Teljesen el volt keseredve. Magányosan, kimerülten, lehangoltan, múltbeli tévedéseinek emlékeitől gyötörten rettegett a jövőtől, miközben lefeküdt a földre, és fejét egy kőre hajtotta. Ha tiszta lett volna a lelkiismerete, akkor szíve erős lett volna Istenben. Viszont tudatában volt a vétkei okozta bonyodalmaknak, félelmeknek és megpróbáltatásoknak. Ez a gondolat keserítette meg az életét. Jákob bánta bűnét, de mégsem érezte, hogy megszabadult volna a gonosztól. Szorongattatásában, testi és lelki szenvedései közepette csupán a reménye maradt, hogy meg fogja találni az isteni előjogokhoz visszavezető utat...

Ó, micsoda isteni jóindulat! Ő mindig kész még a gyengeségeink ellenére is a segítségünkre sietni, hogy jelenlétével bátorítson, ha már megtettük a magunk részét, vagyis ha teljes mértékben Őnéki vetjük alá az életünket. Az ember előtt nyitva áll a menny. Isten arra vár, hogy a segítségét kérjük. Lehet, hogy a jövő sötétnek tűnik, de Isten él! – *This Day Whit God*, 323. o.

Jákob most már tudta, hogy a szövetség angyalával küzdött. Megnyomorodott. De irtózatos szenvedése ellenére sem mondott le szándékáról. Régóta nyugtalanította, bántotta, mardosta a bűntudat. Most tudni akarta, hogy Isten megbocsátotta-e bűnét. A mennyei látogató mintha távozni készült volna. De Jákob belekapaszkodott, és áldásért könyörgött. Az angyal sürgette: „Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal!” De a pátriárka kiáltott: „Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet.” Micsoda bizalom és micsoda szívós kitartás! Ha Jákob kérkedve, önhittén követelőzött volna, nyomban megsemmisül. Ő azonban megvallotta, hogy gyenge és méltatlan, de bízott a szövetségét megtartó Isten irgalmában...

Ez a bűnös, tévedő, halandó ember a bűneit megbánva, magát megalázva, akarátát feladva győzött a menny Urával vívott harcban. Remegve kapaszkodott Isten ígéreteibe, és az a szív, amely végtelenül szeret, nem tudott nemet mondani a bűnös könyörgésére. Jákob győzelmének bizonyítékául, és azért, hogy másokat is példája követésére bátorítson, nevét, amely bűnére emlékeztette, Isten olyan névre változtatta, amellyel győzelmének állított emléket. – *A nagy küzdelem*, 616–617. o.

Amikor az ellenség azt sugallja, hogy az Úr elhagyott, válaszul mondd, hogy te tudod, Ő nem hagyott el, hisz megígérte: „Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled” (Zsid 13:5). Űzd el az ellenséget. Mondd neki, hogy nem fogsz gyalázatot szerezni Istennek azzal, hogy kételkedsz a szeretetében... Az Úr határtalan segítségét szeretné a rendelkezésedre bocsátani... Mindenkor bízz benne! Kapaszkodj bele kegyelmének gazdagságaiba, és mondd: „Én hinni fogom, és hiszem, hogy az Úr Jézus meghalt érttem.” Talán sötétnek tűnik előtted az út, de az Úr Jézus világosságot tud árasztani. – *In Heavenly Places*, 275. o.

November 3., kedd – Jézus, a Mester

A bűn elzárta az embert Istentől, azért a megváltás terve nélkül sorsa az Istentől való örök elszakadás, a vég nélküli éjszaka sötétsége lett volna. A Megváltó áldozata újra lehetővé tette az Istennel való érintkezést. Személyesen nem mehetünk Isten színe elé; bűnös állapotunkban nem láthatjuk arcát, azonban szemlélhetjük Őt, és érintkezhetünk vele Jézus, a Megváltó által. Isten dicsősége ismeretének világossága „Jézus

Krisztus arcán” nyilatkozott meg (2Kor 4:6). „Isten... Krisztusban meg-békéltette magával a világot.” (2Kor 5:19)

„És az Ige testté lett és lakozzék miközöttünk (és láttuk az ő dicsősé-
ségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes vala kegye-
lemmel és igazsággal... Őbenne vala az élet, és az élet vala az embe-
rek világossága” (Jn 1:14, 4), Jézus élete és halála megváltásunk ára.
Ez nemcsak az élet ígérete számunkra, hanem annak is eszköze, hogy
újra megnyíljanak számunkra bölcsességeinek kincsei: jellemének azok
a feltártabb és magasabb rendű kinyilatkoztatásai, amelyeket az Éden
szentjei is ismertek. – *Előtted az élet*, 28. o.

Különleges meghívás folytán járulunk Istenhez. Ő már vár ránk,
hogy bennünket fogadótermében üdvözölhessen. Az első tanítványok,
Krisztus követői, nem elégedtek meg azzal, hogy útközben, rövid ideig
vele beszélgessenek, hanem megkérdezték tőle: „Rabbi, hol lakol?...
Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon.”
(Jn 1:39–40) Ugyanígy juthatunk mi is a legbensőbb közösségbe és
a legbizalmasabb kapcsolatba vele. „Aki a Felségesnek rejtékében lako-
zik, a Mindenhatónak árnyékában nyugoszik az.” (Zsolt 91:1) Kopogtas-
sanak tehát a kegyelem ajtaján mindazok, akik Isten áldása után vágya-
koznak, és mondják el meggyőződéssel: „Uram, te megígérted: aki kér,
mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik!” – *Gondola-
tok a hegybeszédéről*, 131. o.

Az isteni eszménykép, amit gyermekei elé állított, sokkal magaszo-
sabb annál, amit az ember kigondolni képes. Szent törvényében az élő
Isten az Ő jellemének tükörképét hagyta ránk. Jézus Krisztus a legna-
gyobb Tanítómester, akit valaha megismerhetett a világ...

A keresztyén ember jellemének eszményképe a Krisztushoz hasonu-
lás. Megnyílt előttünk a folyamatos fejlődés útja. El kell érnünk azt a
cél, azt a mércét, amibe belefoglaltatik minden, ami jó, tiszta és nemes.
Folyamatos kitartásra és fejlődésre van szükségünk, ha el akarjuk érni
a tökéletes jellemet. – *In Heavenly Places*, 141. o.

Jézus minden embernek segítséget nyújtott abban, hogy jobb megér-
tést szerezzen küldetéséről és munkásságáról. Eljött, hogy bemutassa
világunknak az Atya jellemét, és amikor tanulmányozzuk életét, szavait
és tetteit, segítséget nyerünk az Isten iránti engedelmességre vonatko-

zón minden téren, és ha igyekszünk követni az Ő példáját, akkor élő levelekké válunk, akiket ismer és olvas minden ember. Élő emberi ügynökként kell képviselnünk Jézus Krisztus jellemét a világ előtt. – *Lift Him Up*, 169. o.

November 4., szerda – Az asszony válasza

„És ímé egy kananeai asszony jövé ki abból a tartományból, kiált vala néki: Uram, Dávidnak fia, könyörülj rajtam! Az én leányom az ördögtől gonoszul gyötörtetik.” (Mt 15:22)...

Krisztus ismerte ennek a nőnek a helyzetét. Tudta, vágyik találkozni vele, és úgy intézte, hogy az útjába kerüljön. Vigaszt nyújt bánatára, élő példáját adhatja a leckének, amit meg akart tanítani. Ezért hozta tanítványait erre a vidékre. Azt akarta, hogy tudják, milyen tudatlanság honol az Izrael földjével határos városokban, falvakban. Azok az emberek, akiknek minden lehetőségük megvolt, hogy megértsék az igazságot, egyáltalán nem ismerték a körülöttük élők szükségleteit. Nem tettek erőfeszítéseket, hogy segítsenek a sötétségben élő lelkeken. A zsidó góg által emelt válaszfal még a tanítványokat is megakadályozta abban, hogy együtt érezzenek a pogány világgal. Ezek a korlátok most ledőltek.

Krisztus nem adott közvetlen választ az asszony kérésére. Úgy fogadta a megvetett nép képviselőjét, ahogyan a zsidók tették volna. Így akarta láthatóvá tenni tanítványai előtt azt a hűvös és szívtelen magatartást, amit a zsidók az ilyen esetben tanúsítanak, hogy annál nyilvánvalóbb legyen az az irgalmas lelkület, amelyet tanúsítaniuk kellett volna. Ez utóbbit ki is mutatta, amikor ezt követően teljesítette az asszony kérését. – *Jézus élete*, 399–400. o.

Jézus ismeri minden anyai szív terhét. Ő, akinek szegénységgel és nélkülözéssel küszködő anyja volt, megért minden fáradozó anyát. Aki hosszú utat tett meg azért, hogy könnyítsen egy aggódó kánaánita anya szívéen, a mai anyákért is megtesz ugyanannyit. Aki visszaadta a naini özvegy egyetlen fiát, és aki gyötrelmei között a kereszten megemlékezett saját anyjáról, ma is megindul az anyák fájdalmán. Ő minden bajban és minden szükségben vigaszt és segítséget nyújt.

Jöjjenek Jézushoz az anyák minden problémájukkal! Meglátják majd, hogy a kegyelem segítséget nyújt anyai gondjaikban. Nyitva van az ajtó

minden olyan anya előtt, aki le akarja tenni terheit a Megváltó lábához. Aki azt mondta, hogy „engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, és ne tiltsátok el őket” (Mk 10:14), most is kéri az anyákat, hogy vigyék hozzá áldásért gyermekeiket. – *A nagy Orvos lányomán*, 42. o.

Az apák és anyák az Úr családjának fiatalabb tagjaiként tekintsek gyermekeiket, kiknek nevelését a menny rájuk bízta. Amit mi tanulunk Krisztustól, azt tovább kell adnunk gyermekeinknek. Ahogyan zsenge elméjük felfogása tágul, apránként tárjuk fel nekik az égi igazságok szépségét. Ezáltal a keresztny otthon iskolává válik, ahol a szülők helyettes tanítóként szolgálnak, maga Krisztus pedig a fő tanító. – *Jézus élete*, 515. o.

November 5., csütörtök – Az értelmes tanítvány

A mozgásban levő tömeg láthatta volna Őt, ám senki sem vágyott igazán látni Jézust. A hit egyetlen tekintete is megindította volna szerető szívét, és kiárasztotta volna kegyelmének áldásait, ám miközben az emberek tudatában voltak lelki szegénységüknek, nem érezték, hogy szükségük van Krisztusra. De nem így a vak Bartimeus! Egyedüli reménysége Jézus volt. Miközben várakozott és figyelt, egyszer csak lépteket hallott, és megkérdezte: „Milyen léptek zaja hallatszik?” A járókelők elmondták neki, hogy épp itt megy el a Názáreti. Kifejezett vágyakozással kezdett kiáltani: „Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!” A közelében állók próbálták elhallgattatni, de ő még hangosabban kiáltotta: „Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!” Kiáltása meghallgatásra talált. Kitartó hite jutalomban részesült. Nem csak fizikai látását nyerte vissza, hanem megnyíltak értelmének szemei is. Krisztusban meglátta Üdvözítőjét, és lelkében felragyogott a feddhetetlenség Napja. Mindazok, akik Bartimeushoz hasonlóan felismerik, hogy szükségük van Krisztusra, és hozzá hasonló lelkesedéssel és eltökélten viszonyulnak a Megváltóhoz, meg fogják kapni azt az áldást, amire régóta vágyanak. – *Sons and Daughters of God*, 126. o.

Ne maradjunk örökre gyermekek az ismeret és a lelki tapasztalatok terén. Ne maradjunk annál nyelvezetnél, amit az használ, aki csak a közelmúltban fogadta el Krisztust, hanem imáink és prédikációink

növekedjenek a bölcsességben, miközben haladunk előre az igazság megélésében...

Isten számos lehetőséget és előjogot adott számunkra, és amikor majd eljön az utolsó nagy nap, meg fogjuk látni, hogy mit valósíthattunk volna meg, ha felhasználjuk a mennyei segítséget. Megláthatjuk, hogy mennyit növekedhettünk volna a kegyelemben; s amikor majd úgy látjuk mindezt, ahogyan Isten látja, akkor ráébredünk, hogy valójában nem növekedtünk a Krisztus mércéjére, és akkor majd azért fogunk bánkódni, hogy bárcsak lelkiismeretesebbek lettünk volna.

Isten nem akarja, hogy a kezdők szintjén maradjunk. Művében szüksége van mindarra, amit itt a földön elsajátíthattok értelmi képességeitek valamint határozott ítélőképességetek terén. Ő azt szeretné, hogy érijétek el a legfelső lépcsőfokot, ahonnan már beléphettek Isten országába. – *Sons and Daughters of God*, 330. o.

Sok lélek éhezi az élet kenyerét. Így kiáltanak: „Kenyeret adjatok nekünk, és ne követ! Kenyeret akarunk!” Tápláljátok ezeket a veszendő lelkeket. Lelkipásztoraink ne feledjék, hogy a kisdedeknek nem a legkevényebb eledelt kell adni, mivel ők még nem ismerik az igazság alapelveit úgy, ahogy mi ismerjük és hisszük. Istennek minden időben volt egy különleges üzenete az adott korszakban élők számára. Hasonlóképpen rendelkezünk mi is a korunknak megfelelő üzenettel. Ám még ha sok is a mondanivalónk, lehet, hogy kis időre vissza kellene azokat vagy azok egy részét tartanunk, mivel az emberek még nem állnak készen a befogadásukra. – *The Voice in Speech and Songs*, 327–328. o.

November 6., péntek – További tanulmányozásra

Jézus élete, „A hegyibeszéd” című fejezet; *Jézushoz vezető út*, „A tanítványság próbaköve” című fejezet.